

Stk. 3. Såfremt en ejer af en til vejen grænsende ejendom ikke ønsker at overtage vejarealet for det fastsatte beløb, kan vejbestyrelsen frit råde over det areal, der er tilbudt den pågældende.

§ 92. Ved vejforlægninger kan vejbestyrelsen uanset reglerne i § 90 tilbyde mindre, aflagte vejarealer, der ikke kan skønnes at have færdselsmæssig betydning for nogen ejendom, til ejerne af tilgrænsende ejendomme efter reglerne i § 91.

Stk. 2. Hvis der til en vejforlægning foretages ekspropriation, kan det i forbindelse med ekspropriationen bestemmes, hvorledes der skal forholdes med aflagte vejarealer.

Almene veje.

§ 93. Ejeren af en ejendom, over hvilken der forløber en vej, der er åben for almenheden, men som ikke administreres af det offentlige, kan begære vejen nedlagt eller omlagt inden for sin ejendom, medmindre almenhedens færdselsret er bestemt ved lov, vedtægt eller deklaration.

Stk. 2. Anmodning fremsættes over for vedkommende kommunalbestyrelse, der med præklusiv virkning ved bekendtgørelse i Statstidende og i et eller flere af de lokale blade med 2 ugers varsel indkalder til åstedsforretning. Med samme varsel indkaldes ved anbefalet brev ejere og brugere af ejendomme, der efter kommunalbestyrelsens skøn har interesse i vejens opretholdelse.

§ 94. Ved åstedsforretningen skal der gives de fremmødte ejere og brugere lejlighed til at udtale sig, og kommunalbestyrelsen afsiger derefter sin kendelse, der kan gå ud på, at vejen opretholdes som privat, eller at den omlægges eller nedlægges helt eller delvis. I tilfælde af opretholdelse træffes tillige bestemmelse om, hvem der fremtidig skal have færdselsret til vejen. Ingen vej, der efter matrikelkortet er eneste adgang til en selvstændigt beliggende lod, kan nedlægges ved kendelsen, medmindre der samtidig træffes bestemmelse om anden adgang til lodden.

Stk. 2. Ved kendelsen foretages fordeling mellem de interesserede lodsejere af udgifterne ved sagens behandling. Kendelsen skal bekendtgøres i de blade, der er nævnt i § 93, stk. 2.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen drager omsorg for, at de i kendelsen omhandlede vejenes omlægning, udlæggelse eller nedlæggelse noteres i matriklen.

§ 95. Kommunalbestyrelsens kendelse kan inden 4 uger efter, at bekendtgørelse efter § 94, stk. 2, har fundet sted, indankes for en landvæsenskommission.

Stk. 2. Fører den almene vej gennem flere kommuner, og er kommunalbestyrelserne uenige om sagens afgørelse, skal sagen indbringes for en landvæsenskommission.

Stk. 3. Afgørelser, der træffes af en landvæsenskommission efter stk. 1 og 2, kan ikke indbringes for overlandvæsenskommissionen.

Kapitel 10.

Offentlige stier.

§ 96. Ved offentlige stier forstås i denne lov færdselsarealer, som fortrinsvis er forbeholdt almindelig gående, cyklende og ridende færdsel og som administreres af stat, amtskommune eller kommune i henhold til denne lov.

Stk. 2. De stier, der er omhandlet i dette kapitel, omfatter alene stier, der ikke udgør en del af offentlige veje.

§ 97. Vejbestyrelsen kan anlægge offentlige stier og overtage bestående stier som offentlige. Overtagelse af bestående stier sker for en periode af indtil fem år, såfremt jordarealerne ikke erhverves af vejbestyrelsen. De pågældende stier opretholdes dog som offentlige, indtil de er udgået af stifortegningen, jfr. § 98.

Stk. 2. Kommunalbestyrelser uden for Frederiksberg kommune skal have amtsrådets samtykke til dispositioner efter stk. 1.

§ 98. Vejbestyrelserne udarbejder fortegnelse over samtlige offentlige stier under deres bestyrelse.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter almindelige retningslinier for udarbejdelse og offentliggørelse af stifortegningerne.

§ 99. Det påhviler vejbestyrelserne at holde de offentlige stier i den stand, som benyttelsen kræver, og afholde de udgifter, der er forbundet hermed.